

Nr 1126

Av fru **Jonäng**, om en utredning angående de hemarbetandes situation.

Målsättningen för kvinnans roll i samhällslivet är enligt mitt förmenande att både man och kvinna skall ha samma möjligheter — teoretiskt och praktiskt — när det gäller utbildning och arbete, också samma skyldigheter när det gäller försörjning av familjen, när det gäller barnuppfostran och hemarbete, och samma skyldigheter när det gäller politiskt ansvarstagande på olika nivåer. I målsättningen ingår också en ökad ekonomisk självständighet för varje individ.

Denna målsättning förutsätter en ändrad rollfördelning mellan könen på så sätt att såväl mannen som kvinnan får samma möjligheter till förvärvs- respektive hemarbete.

Det finns på många områden en slentrianmässig uppdelning av könsrollerna, inte minst inom skolväsendet, och även när det gäller arbetsmarknadsfrågor.

Såväl i veckopress som i reklam understrykes den traditionella rollfördelningen.

I läroböckerna i skolan finns mycket kvar av det gamla könsrollstänkandet. Här synes en revision vara nödvändig med det snaraste.

Även valet av utbildning och yrke sker traditionellt. På förskoleseminarierna finns ett mycket litet fåtal manliga lärarkandidater. Denna ensidiga kvinnliga rekrytering blir till men både för de kvinnliga lärarna själva och för eleverna.

Det är angeläget att samhället kraftfullt medverkar till en ändring av könsrollerna.

Det finns emellertid en grupp kvinnor, vars intressen enligt mitt förmenande ej tillräckligt beaktats, och det är de hemarbetande kvinnorna.

I den aktuella debatten skärps kraven på att de hemarbetande kvinnorna skall gå ut på arbetsmarknaden. Deras situation har fått ökad aktualitet genom det aviserade skatteförslaget om individuell beskattning. De hemarbetande måste ta sin ställning under omprövning. Valfriheten måste dock garanteras.

Enligt mitt förmenande måste de hemarbetande kvinnorna — lika väl som alla andra grupper — ha sin frihet att välja arbete i eller utom hemmet.

Hemarbetet är en god samhällsinsats och av betydelse när det gäller att skapa goda livsbetingelser för barn och ungdom. Det är insatser som bör värderas till fullo. Även samhällsekonomiskt har dessa insatser betydelse. Konkreta åtgärder är nödvändiga för att underlätta de hemarbetandes situation.

Vi har på många platser i vårt land ett ensidigt näringsliv som över huvud taget inte erbjuder kvinnorna några arbetsmöjligheter. Där det finns arbetsmöjligheter finns inte alltid daghemsplatser och möjligheter till barntillsyn. Många av de aktuella kvinnorna saknar dessutom utbildning. Har de uppnått 45 års ålder, betraktas de dessutom som överåriga på arbetsmarknaden — och det förhållandet utgör knappast någon stimulans för utbildning och omskolning.

Samhället bör kraftfullt medverka till konkreta åtgärder när det gäller kvinnornas insatser på arbetsmarknaden. Det behövs också vidgad information om arbetskraftsbehovet i samhället. Samhället bör också medverka till att de hemarbetande erhåller samma trygghet som andra medborgare när det gäller socialförmåner, exempelvis sjukförsäkringen.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,
att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om en utredning av de hemarbetandes situation i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 28 januari 1970

Gunnel Jonäng (cp)